

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Velika Gospa, 15. kolovoza 2007.

Marija nas gleda i štiti

Draga braćo i sestre,

slavimo danas svetkovinu Uznesenja Blaene Djevice Marije. Riječ je o drevnom blagdanu koji svoje utemeljenje nalazi u Svetome pismu koje predstavlja Djevicu Mariju usko sjedinjenu s njezinim boanskim Sinom i s njime uvijek solidarnu. Majka i Sin pojavljuju se tijesno zdrueni u bitki protiv paklenoga neprijatelja sve do potpune pobjede nad njim. Ova se pobjeda osobito očituje u nadilaenju grijeha i smrti, to jest u nadilaenju onih neprijatelja što ih sveti Pavao prikazuje uvijek zajedno (usp. *Rim* 5,12.15-21; *1Kor* 15,21-26). Stoga, kao što je Kristovo uskrsnuće bilo konačan znak ove pobjede, tako je Marijina proslava u njezinu djevičanskom tijelu konačna potvrda njezine pune solidarnosti sa Sinom kako u borbi, tako i u pobjedi.

Tumačem ovog dubokog teološkog značenja postao je sluga Boji papa Pio XII. kad je 1. studenoga 1950. svečano proglasio dogmu o ovoj marijanskoj povlastici. Izjavio je: „Na taj način uzvišena Majka Boja, otajstveno zdruena s Isusom Kristom od sve vječnosti jednom jedinom odredbom predodređenja, Bezgrešna u svome začecu, neoskrvnjena Djevica u svome majčinstvu, velikodušna druica boanskoga Otkupitelja, koji je odnio potpunu pobjedu nad grijehom i nad njegovim posljedicama, zavrijedila je, na koncu kao uzvišenu krunu svojih povlastica, da bude očuvana od raspadanja u grobu te da, pobijedivši smrt, kao što je već učinio i njezin Sin, bude dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu, gdje svijetli kao Kraljica zdesna svoga Sina, besmrtnoga Kralja vjekova" (konstitucija *Munificentissimus Deus*: AAS 42 [1950], 768-769).

Draga braćo i sestre, uznesena na nebo, Marija se nije od nas udaljila, nego nam ostaje još blia, a njezina svjetlost obasjava naš ivot i povijest čitavoga čovječanstva. Privučeni nebeskim sjajem Otkupiteljeve Majke, s povjerenjem se utječemo njoj koja nas odozgo gleda i štiti. Svima nam je potrebna njezina pomoć i njezina utjeha dok se suočavamo sa svakodnevnim kušnjama i

izazovima. Potrebno nam je da je osjetimo kao majku i sestru u konkretnim situacijama našega ivljenja. Kako bismo jednog dana i mi sami mogli iskusiti njezinu sudbinu, ugledajmo se sada u nju poslušnom nasljedovanju Krista i u velikodušnom sluenju braći. To je jedini način na koji moemo, već u našem zemaljskom hodočašću, unaprijed osjetiti radost i mir što ih u punini ivi onaj koji stigne to cilja besmrtnosti u raj.